

Odluka:

GŽ 1134/2022-2

Zbirni podatci

Broj odluke: GŽ 1134/2022-2

Datum odluke: 24.01.2023

Vrsta odluke: Rješenje

Vrsta predmeta: Građanski - drugostupanjski

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Republika Hrvatska

Županijski sud u Zadru

Zadar, Borelli 9

Poslovni broj: 13 GŽ-1134/2022-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Zadru, u vijeću sastavljenom od sudaca, Igora Delina, predsjednika vijeća, Katije Hrabrov, izjaviteljice i članice vijeća, te Blanke Pervan, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja A. M., OIB ..., iz Z., zastupanog po punomoćniku G. B., odvjetniku u Z., protiv tuženika B. K. d.o.o., OIB ..., iz Z., zastupanog po zakonskom zastupniku, a ovaj po punomoćniku M. L., odvjetniku u Z., radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Općinskog suda u Metkoviću poslovni broj P-483/2019-12 od 25. listopada 2022., u sjednici vijeća održanoj dana 24. siječnja 2023.,

riješio je

Ukida se presuda Općinskog suda u Metkoviću poslovni broj P-483/2019-12 od 25. listopada 2022. i predmet vraća sudu prvog stupnja radi održavanja nove glavne rasprave.

Obrazloženje

1. Uvodno označenom presudom suda prvog stupnja suđeno je:

»I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Proglašava se nedopuštenom ovrha određena Rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Dubrovniku - Stalna služba u Metkoviću od dana 25. 04. 2018., poslovni broj Ovr- 100/18, po prijedlogu ovrhovoditelja - tuženika B. K. d.o.o., Z., OIB: ... protiv ovršenika - tužitelja A. M., Z., OIB: ..., a radi namirenja novčane tražbine ovrhovoditelja - tuženika u iznosu od EUR 142.611,36 u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB-a za EUR na dan plaćanja, uvećano za pripadajuće zakonske kamate koje teku na iznos od EUR 72.177,01 u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB-a za EUR na dan plaćanja teku od 28. 09. 2017. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, kao i troška ovršnog postupka u iznosu od kn 5.000,00, zajedno sam zakonskim zateznim kamatama

koje na iznos troška teku od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja jevjedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za tripototna poena.

2. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od

2.500,00 KN (dvijetisućpetstokuna) / 331,81 EUR (tristotriedesejedaneurosamdesetjedancent) u roku od 15 dana."

2. Protiv citirane presude žalbu je izjavio tužitelj pobijajući je zbog bitne povredeodredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ipogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se žalba uvaži, pobijanapresuda preinači na način da se u cijelosti udovolji postavljenom tužbenom zahtjevuuz naknadu parničnih troškova tužitelju, zajedno s troškom sastava žalbe, kojipopisuje, podredno da se ista presuda ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja naponovno suđenje. U žalbi ističe kako je tužitelju povrijeđeno pravo na pravičnosuđenje u njegovom građanskopravnom aspektu zajamčeno odredbom čl. 21. st. 1. Ustava Republike Hrvatske. Naime, tijekom postupka tužitelj je istaknuo brojnetvrđnje usmjerene dokazivanju osnovanosti tužbe, a o kojim tvrdnjama se uobrazloženju pobijane presude ne pronalazi niti riječi, već se sud prvog stupnjapriklanja navodima tuženika, apstrahirajući sve okolnosti konkretnog slučaja, čime jepočinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku. Nadalje, ističe kako prvostupanjski sud propušta prilikom obrazloženja pobijane presude cijeniti odredbu čl. 222. st. 2. Zakona oobveznim odnosima, kojom je decidirano određeno da se zastarjela tražbina kamata idrugih povremenih davanja ne može namiriti ni iz opterećene stvari, što znači daokolnost što ovrhovoditelj ima upisano založno pravo na nekretninama ovdje tužiteljane znači da iz založene stvari može potraživati kamate, već eventualno samoglavnicu. U pogledu tih pravnih pitanja Vrhovni sud Republike Hrvatske u višenavrata potvrdio je stajalište koje iznosi tužitelj tijekom postupka i u žalbi. Tužitelj je utužbi jasno istaknuo prigovor zastare, ali osobito i činjenicu da tuženik kaoovrhovoditelj nema pravo od tužitelja zahtijevati kamate koje predstavljaju povremenutražbinu, sve da se i uzme u obzir da je predmetna tražbina dospjela 26. kolovoza

2010., a takve navode tužitelja sud prvog stupnja uopće nije razmatrao. Ističe i kakoje, između ostalog, predložio izvođenje knjigovodstveno-financijskog vještačenjakako bi se utvrdila visina navodnog potraživanja tuženika, njeno dospijeće, ali ipravilnost obračuna kamate, koji dokaz je predložen i na okolnost prigovora zastarekamate. Sud prvog stupnja nije izveo dokaze na kojima stranka dokazuje činjenicerelevantne za osnovanost zahtijeva, čime je počinio i bitnu povredu odredabaparničnog postupka iz čl. 220. st. 1. Zakona o parničnom postupku kao i onu izčl. 354. st. 2. toč. 6. istoga Zakona. Navodi i kako se ne može prihvatiti zaključakprvostupanjskog suda da se u predmetnoj parnici može raspravljati isključivo o tomeje li nastupila zastara potraživanja, kada je tužitelj, kao ovršenik u cijelosti osporiopotraživanje tuženika kao ovrhovoditelja još u žalbi koju je izjavio protiv rješenja oovrsi od 20. ožujka 2018. Prvostupanjski sud je zauzimanjem stajališta da se upredmetnom postupku može raspravljati o razlozima zbog kojih je došlo dopuščivanja u parnicu pogrešno primijenio materijalno pravo, iz razloga što je propustio smisljeno i kritički cijeniti navode tužitelja, kao i odredbe Ovršnog zakona (čl. 55. st. 3. istoga).

3. Na žalbu nije odgovoreno.

4. Žalba je osnovana.

5. Predmet spora je zahtjev tužitelja da se proglasi nedopuštenom ovrha određenarješenjem o ovrsi Općinskog suda u Dubrovniku, Stalna služba u Metkoviću, podposlovnim brojem Ovr-100/18 od 25. travnja 2018., a radi namirenja novčanetražbine ovrhovoditelja, ovdje tuženika, u iznosu od 142.611,36 EUR uvećano zapripadajuće zakonske kamate koje teku na iznos od 72.177,01 EUR, kao i troškaovršnog postupka, sve sa zakonskim zateznim kamatama, zbog postojanja razloga izčl. 50. st. 1. toč. 11. Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 112/12, 25/13, 93/14 i73/17 - dalje OZ), te razloga iz čl. 50. st. 1. toč. 7. i 9. istoga Zakona, kako tosadržajno proizlazi iz tužbe i navoda tužitelja tijekom postupka.

6. Sud prvog stupnja je, na temelju izvedenih dokaza, utvrdio kako je tužitelj, kao ovršenik, rješenjem (pravilno zaključkom) Općinskog suda u Dubrovniku, Stalne službe u Metkoviću donesenim pod poslovnim brojem Ovr-100/18 od 25. travnja

2018. upućen na pokretanje parnice radi žalbenog razloga iz čl. 50. st. 1. toč. 11. OZ, protiv kojeg je ovršenik podnio žalbu ističući kako je pored prigovora zastare predmetnu tražbinu osporavao i u pogledu osnova, visine i isticao prigovor promašene aktivne legitimacije ovrhovoditelja, ovdje tuženika, za vođenje ovršnog postupka, koju žalbu je Županijski sud u Puli pod poslovnim brojem GŽ Ovr-105/19 od 18. ožujka 2019. rješenjem odbacio kao nedopuštenu, slijedom čega je upredmetnom postupku ispitivao isključivo ispunjenje pretpostavki iz žalbenog razloga iz čl. 50. st. 1. toč. 11. OZ, odnosno je li nastupila zastara u odnosu na predmetno potraživanje.

7. S obzirom da je ovrha u predmetu Općinskog suda u Dubrovniku, Stalna služba u Metkoviću poslovni broj Ovr-100/2018 određena temeljem ovršne isprave Ugovora o kreditu sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini te Aneksa broj 1 Ugovora o kreditu od 9. ožujka 2005., na temelju kojeg Sporazuma je dozvoljena uknjižba založnog prava u korist kreditora na teret nekretnine označene kao čest. zem. 6068/2 k.o. M. u svrhu osiguranja tražbine u iznosu od 110.000,00 EUR te da je upisom u zemljišne knjige tuženik stekao založno pravo, to sud prvog stupnja smatra da se po odredbi čl. 222. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 78/15 i 29/18 - dalje: ZOO), unatoč zastari njegovog potraživanja koje je osigurano zalogom, tuženik može namiriti iz opterećene stvari.

8. Odredbom čl. 233. st. 1. i 2. ZOO propisano je da sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugoga nadležnog tijela javne vlasti ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za deset godina, pa i one za koje zakon inače predviđa kraći rok zastare, a da sve povremene tražbine koje proistječu iz takvih odluka ili nagodbe, odnosno javnobilježničkog akta, i dospijevaju ubuduće zastarijevaju u roku predviđenom za zastaru povremenih tražbina.

9. Uvidom u izvadak iz zemljišne knjige moguće je utvrditi da je pod brojem Z-389/05 uknjiženo ovršno pravo zalogu na nekretnini tužitelja označenoj kao čest. zem. 6068/2 k.o. M. u svrhu osiguranja tražbine u iznosu od 110.000,00 EUR u protuvrijednosti kuna, uvećano za pripadajuće kamate, naknade, eventualne zatezne kamate, troškove i ostale nuzgredice (anuitetna-mjesečna otplata).

10. Budući da je predmetna tražbina, dug s kamatama i troškovima naplate duga osigurana zalogom, neosnovano je upućivanje tužitelja na odredbu čl. 222. st. 2. ZOO, s time da u pogledu namirenja sporednih tražbina valja ukazati na odredbu čl.

301. st. 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 76/06, 141/06 - dalje: ZVDSP) prema kojoj se pored glavne tražbine iz čl. 301. st. 1. ZVDSP, založnim pravom ujedno osigurava i namirenje iz vrijednosti zalogu sporednih tražbina kamata i troškova naplate tražbine, a upravo je takvo osiguranje upisano u zemljišnoj knjizi.

11. Stoga za ovaj parnični postupak potpuno je neodlučno kada je podnesen prijedlog za ovrhu, jer bez obzira na protek zastarnog roka založni vjerovnik ima pravo namirenja osigurane tražbine iz založene nekretnine u smislu čl. 222. st. 1. ZOO.

12. Osnovano tužitelj u žalbi ističe kako se ne može prihvatiti zaključak prvostupanjskog suda da se u predmetnoj parnici može raspravljati isključivo o tome je li nastupila zastara potraživanja, pored činjenice da je tužitelj u svojstvu ovršenika u žalbi izjavljenoj protiv rješenja o ovrsi poslovni broj Ovr-100/2018 od 20. ožujka

2018. isticao prigovor promašene aktivne legitimacije ovrhovoditelja, ovdje tuženika, za vođenje predmetnog ovršnog postupka, te je osporavao postojanje bilo kakvog duga prema ovrhovoditelju, čime je sadržajno isticao i žalbene razloge iz čl. 50. st. 1. toč. 7. i 9. OZ, iz kojih žalbenih razloga ga sud prvog stupnja donesenim rješenjem (pravilno zaključkom) od

25. travnja 2018. nije uputio na pokretanje parnice, a bio jedužan to učiniti, na koji način je ovdje tužitelj, koji nije ovlašten podnijeti žalbu protivzaključka o upućivanju u parnicu, onemogućen u raspravljanju.

13. Odredbom čl. 55. st. 3. OZ propisano je da tužbu kojom pokreće parnicu na koju je upućen ovršenik može utemeljiti samo na razlozima koje je istaknuo u žalbi upovuđu koje je upućen na parnicu.

14. Tužitelj tužbu koju je podnio radi proglašenja predmetne ovrhe nedopuštenomutemeljuje na razlogu iz čl. 50. st. 1. toč. 11. OZ, u odnosu na koji je upućen uparnicu, ali i na razlozima koje je isticao u žalbi podnesenoj na doneseno rješenje oovrsi, koji se odnose na žalbene prigovore iz čl. 50. st. 1. toč. 7. i 9. OZ, slijedomčega je, po ocjeni ovog drugostupanskog suda, sud prvog stupnja bio dužanraspraviti žalbene prigovore promašene aktivne legitimacije ovdje tuženika kaoovrhovoditelja i prestanak tražbine ovrhovoditelja propisan toč. 9. st. 1. navedenogčlanka, budući da se propust suda prvog stupnja u ovršnom postupku da uputioovršenika na pokretanje parnice iz navedenih razloga ne može tumačiti na štetuovdje tužitelja.

15. Stoga je sud prvog stupnja donošenjem pobijane presude počinio bitnu povredu odredba ovršnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 6. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14 - dalje ZPP), koji seovdje primjenjuje temeljem odredbe čl. 117. st. 1. Zakona o izmjenama i dopunamaZPP ("Narodne novine", broj 70/19), na koju u žalbi određeno ukazuje tužitelj, budućije postupanjem sud prvog stupnja povrijeđeno pravo tužitelja na raspravljanje.

16. Slijedom iznesenog valjalo je, temeljem čl. 369. st. 1. ZPP ukinuti presudu suda prvog stupnja i predmet vratiti istom sudu radi održavanja nove glavne rasprave.

17. U ponovljenom postupku sud prvog stupnja će otkloniti bitnu povredu upostupanju te će raspraviti prigovore tužitelja iz razloga navedenog u čl. 50. st. 1. toč.

7., i 9. OZ, a posljedično i iz toč. 11. istoga članka, te provesti dokaze koje predlažetužitelj na te okolnosti, a nakon čega će donijeti novu odluku o zahtjevu tužitelja, kao iodlučiti o troškovima cijelog postupka.

Zadar, 24. siječnja 2023.

Predsjednik vijeća

Igor Delin